

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: R. P.
proti
žalovanému: Magistrát města Ostravy
Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. SMO/359569/25/Vnitr./Koz, ze dne 18. 6. 2025,
ve věci přestupku proti občanskému soužití

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 23. 6. 2025 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2025 č. j. SMO/359569/25/Vnitr./Koz, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Mariánské hory a Hulváky, odboru právního (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 4. 2025 č. j. MH 08030/2025/OP/Pa, ve věci přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/2016

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Sb., o některých přestupcích,
ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“).

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že se nedopustil žádného protiprávního jednání. Žalobce považoval za občanskou povinnost jednání zadokumentovat, jelikož mu osobně vadí, že se na chodníku jako chodec nemůže volně pohybovat a případné kontinuální parkování vozidel v dlouhodobém časovém horizontu na části infrastruktury, která nedisponuje odpovídajícím stavebním základem – chodník, tuto poškozují a posléze se nevyhnutelně objeví zájem veřejnosti na její nutné opravě, což se musí financovat z veřejných peněz obce. V době, kdy žalobce závadové jednání řidiče natáčel, R. O. s nahráváním nepřímo souhlasil, když prohlásil „*Tak si to nahrej a pošli to na CIA, ty blbečku.*“ Tím dle žalobce nepřímo jeho činnost schválil a souhlasil s ní. Žalobce si není vědom ustanovení zákona, které by mu dávalo za povinnost obstarat si souhlas osob ve veřejném prostoru se zachycením jejich podoby formou fotografie nebo videozáznamu, pokud jej žalobce pořizuje ve veřejném zájmu. V době, kdy se jmenovaný R. O. k předmětnému místu vracel, na místě parkovalo jiné vozidlo spediční služby. Také na základě této skutečnosti žalobce dále nahrával, protože i toto vozidlo nemělo na chodníku co dělat. Vzhledem k tomu, že žalobci R. O. při jeho prvním kontaktu s ním začal hrubě nadávat, vznikla na straně žalobce nutnost v kontinuálním nahrávání pokračovat, i za cenu toho, že on již na chodníku s vozem nestojí. R. O. žalobci do telefonu úmyslně strčil, čímž žalobci potvrdil to, že jeho chování není standardní a vykazuje znaky agrese a frustrace. Mimo to žalobce odmítá faktickou argumentaci správního orgánu

I. stupně, že jej provokoval větou: „*Tak co, ještě něco?*“. Dále žalobce uvedl, že jako fyzická osoba ve veřejném prostoru není povinen řídit se pokyny jiné fyzické osoby, která nemá veřejnou moc. To, že uvedená E.H. s nahráváním nesouhlasila, bylo její přání, kterým se žalobce mohl řídit a respektovat je, ale nemohla si je vůči němu jakkoliv vynutit. Dále žalobce považuje za absurdní, aby správní orgán I. stupně z vlastní svévole rozdělával záznam na část legální a část nelegální. Žalobce uzavřel, že video natáčel ve veřejném zájmu, bylo pořízeno v souladu se zákonem, nemůže se tak jednat o přestupek proti občanskému soužití.

3. Dále žalobce namítl, že se správní orgán I. stupně se nezabýval studiem podobného případu, který byl veden u správního orgánu městské části Ostrava-Poruba pod č. j. S POR 28282/2022/0544.
4. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že setrvává na svém stanovisku, že obecně nelze pořizovat nahrávky (zvukové nebo obrazové záznamy) bez souhlasu nahrávané osoby. Ustanovení § 84 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) uvádí, že zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením. Dle § 86 občanského zákoníku nesmí nikdo zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

soukromém životě šířit. Výjimku ze shora uvedeného pravidla zakotvuje ust. § 88 občanského zákoníku, podle kterého není svolení člověka zapotřebí, pokud se podobizna nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob. Svolení není třeba ani v případě, když se podobizna, písemnost osobní povahy nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí na základě zákona k úřednímu účelu nebo v případě, že někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu. S ohledem na výše uvedené žalovaný zastává názor, že část audiovizuálního záznamu pořízeného žalobcem, na němž je zaznamenáno vozidlo stojící

na chodníku včetně jednání jeho řidiče, R. O., a druhé stojící vozidlo včetně jeho řidiče, byla pořízena v souladu se zákonem a žalobce se tak v této části nedopustil přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích. Žalovaný se však ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že pořízení části nahrávky, na níž je zaznamenána E. H., již nesouvisí s veřejným zájmem, jímž se žalobce hájí. Taktéž k následnému pořízení audiovizuálního záznamu R. O., který se dostavil zpět na místo incidentu poté, co vozidlo přeparkoval, neměl dle názoru žalovaného žalobce žádný zákonný důvod, jelikož v tu chvíli již nezachycoval přestupkové jednání R. O. ani žádné další osoby. Dle názoru žalovaného tak jednání spočívající v pořizování záznamu dotčených osob mimo zákonný rámec, bez souhlasu nahrávaných osob, a navíc ještě po výzvě dotčené osoby k ukončení nahrávání její osoby, lze považovat za jednání naplňující skutkovou podstatu předmětného přestupku proti občanskému soužití. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem ke dni rozhodování správního orgánu a také obsahem žalobních tvrzení (ust. § 75 odst. 1 a 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s. ř. s.).
6. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 17. 8. 2022 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno „Oznámení o podezření ze spáchání přestupků na úseku občanského soužití ze dne 16. 8. 2022, na ulici 28. října 1099“ podané žalobcem jako podnět k zahájení řízení pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. a), písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích proti mu neznámému řidiči vozidla s RZ X. Správní orgán I. stupně vyhodnotil zasláný podnět jako důvodný, načež v součinnosti s žalovaným ztotožnil jako provozovatele předmětného vozidla R. O. Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu vyplynulo, že také sám oznamovatel – žalobce se mohl v rámci sledovaného incidentu dopustit přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona o některých přestupcích, správní orgán I. stupně jej také ustanovil do pozice obviněného, a to Oznámením o zahájení řízení o přestupku z moci úřední ze dne 31.10.2022, které mu bylo doručeno do jeho datové schránky. Dne 16. 9. 2022 bylo zasláno obviněnému R. O. v souladu s ustanovením § 78 a § 79 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci úřední a současně byl obviněný předvolán

k ústnímu jednání, jež mu bylo doručeno dne 23. 9. 2022, kdy tímto dnem bylo správní řízení

o přestupku zahájeno. Ústní jednání bylo nařízeno na den 12. 10. 2022 a konalo se pouze za účasti žalobce, když obviněný R. O. se z jednání omluvil a nedostavil se v předmětné věci došlo v průběhu správního řízení k opakovanému vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k novému projednání z důvodu závažných nedostatků v dosavadním řízení. Dne 28. 6. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž uznal žalobce i obviněného R. O. vinnými z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích (úmyslné narušení občanského soužití jiným hrubým jednáním). Na základě odvolání podaného žalobcem bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve vztahu k jeho osobě zrušeno a věc byla vrácena tomuto orgánu k novému projednání.

Ve vztahu k obviněnému R. O. bylo rozhodnutí zrušeno žalovaným ve zkráceném přezkumném řízení.

7. Dne 3. 6. 2024 vydal správní orgán I. stupně nové rozhodnutí, které bylo na základě dalšího odvolání žalobce opět zrušeno žalovaným a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Rovněž ve vztahu k obviněnému R. O., který byl po změně právní kvalifikace přestupku uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích (ubližení jinému na cti hrubou urážkou), bylo rozhodnutí opět zrušeno ve zkráceném přezkumném řízení. Dne 17. 1. 2025 vydal správní orgán I. stupně své třetí rozhodnutí v dané věci, kterým opětovně uznal oba obviněné vinnými z výše uvedených přestupků. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce další odvolání, na jehož základě bylo rozhodnutí v části týkající se jeho osoby žalovaným opětovně zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Obviněný R. O. proti rozhodnutí opravný prostředek nepodal, přičemž žalovaný neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení. Rozhodnutí v části týkající se obviněného R. O. tak nabylo právní moci dne 4. 2. 2025. Následně správní orgán I. stupně ve věci vydal rozhodnutí ze dne 24. 4. 2025 č. j. MH 08030/2025/OP/Pa, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona o některých přestupcích – úmyslné narušení občanského soužití jiným hrubým jednáním. Tohoto přestupku se měl žalobce úmyslně dopustit tím, že „dne 16. 8. 2022 v době kolem 12:41 hod. na ulici 28. října před domem č. 1099 v Ostravě, Mariánských Horách, kde se nachází provozovna obchodu s lihovinami ALKOHOL-shop.cz, poté, co zde svým mobilním telefonem legálně natáčel vozidla, jejichž řidiči se mohli dopustit přestupku v dopravě, bezdůvodně a bez souhlasu nahrávaných osob pokračoval v nahrávání tváře, postavy a jednání jednak R. O., který se po přeparkování svého vozidla registrační značky X vrátil pěšky zpět ke svému obchodu a nic protiprávního nepáchal, jednak také prodavačky obchodu s lihovinami E. H., která již předtím stála v jeho dveřích a s parkováním vozidel neměla nic společného, přičemž v nahrávání pokračoval i poté, co jej vyzvala k ukončení nahrávání z důvodu absence souhlasu nahrávaných osob s pořizováním záznamem, čímž úmyslně narušil občanské soužití jiným hrubým jednáním, spočívajícím v pořízení záznamu nahrávaných osob bez jejich souhlasu a proti jejich vůli, kterým hrubě zasáhl do soukromí nahrávaných osob a do jejich projevů osobní povahy“. Za spáchaný přestupek byl žalobci podle § 35 písm. b) a ust. § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích uložen správní trest pokuty ve výši 500 Kč. Dále byla dle ust. § 95 odst. 1 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

o odpovědnosti za přestupky a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb. obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

8. Podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.
9. Podle § 84 občanského zákoníku, lze podobu člověka zachytit jakýmkoli způsobem pouze s jeho souhlasem, pokud je možné jej podle takového zobrazení identifikovat.
10. Podle § 86 občanského zákoníku, není dovoleno zasahovat do soukromí jiného člověka bez zákonného důvodu; zejména je zakázáno bez jeho svolení narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život, pořizovat o něm zvukové či obrazové záznamy, využívat záznamy o jeho soukromí pořízené třetí osobou nebo takové záznamy šířit.
11. Podle § 88 občanského zákoníku, není souhlas osoby vyžadován tehdy, pokud je podobizna či zvukový nebo obrazový záznam pořízen nebo použit k výkonu či ochraně práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob. Souhlas není potřebný ani tehdy, když je záznam pořízen na základě zákona pro úřední účely nebo pokud osoba vystoupí veřejně ve věci veřejného zájmu.
12. Krajský soud má obsahem správního spisu za prokázané, že žalobce nejprve natáčel vozidla, jejichž řidiči se mohli dopustit přestupku v dopravě (zejména osobu R. O. parkujícího na chodníku), poté bez souhlasu nahrávaných osob pokračoval v nahrávání tváře, postavy a jednání jednak R. O., který se po přeparkování svého vozidla vrátil pěšky zpět k obchodu s lihovinami a jednak také prodavačky tohoto obchodu E. H., která již předtím stála ve dveřích obchodu. Žalobce v nahrávání pokračoval i poté, co jej E. H. vyzvala k ukončení nahrávání z důvodu absence souhlasu nahrávaných osob s pořizováním záznamem. Podstatou nyní projednávané věci je otázka, zda byl žalobce oprávněn pořizovat videozáznam zachycující podobiznu výše uvedených soukromých osob.
13. Krajský soud konstatuje, že videozáznam, který byl rovněž proveden jako důkaz ve správním řízení, zachycuje podobiznu R. O., jakož i E. H., kteří jsou na něm zřetelně identifikovatelní, tzn., že videozáznam je způsobilý zasáhnout do jejich práv. Předmětný videozáznam pořídil žalobce, tedy rovněž soukromá osoba. Co se týče občanskoprávní roviny, ve shodě s výše citovanými ustanoveními občanského zákoníku je zákonnost zajištěna tehdy, udělí-li nahrávaná osoba s tímto nahráváním souhlas (tento souhlas může být udělen i konkludentně, a to např. v případě vstupu do prostor, které jsou zřetelně označeny upozorněním na provádění kamerového nahrávání). Pořízení videozáznamu soukromou osobou může být legální, pokud existuje legitimní důvod, např. právě dokumentace přestupku.
14. Na základě uvedeného krajský soud konstatuje, že správní orgán I. stupně nepochybil, když vyčlenil z videozáznamu část, která zachycuje přestupkové jednání R. O. (parkování na chodníku). Neexistuje důvod, proč by takto správní orgán nemohl učinit a rozdělit

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

videozáznam na části. Část videozáznamu zachycující páchaní přestupku je proto v souladu se zákonem, neboť zde k pořízení videozáznamu žalobcem existoval legitimní důvod.

15. Obsahem správního spisu má krajský soud za jednoznačně prokázané, že k pořízení videozáznamu v jeho druhé části nebyl ze strany R. O. ani E. H. dán souhlas. Tvrzení R. O. zmíněné žalobcem („*Tak si to nabrej a pošli to na CIA, ty blbečku*“) soud nepovažuje za souhlas s natáčením, ale za irelevantní ironickou reakci R. O. na danou situaci, z níž lze logicky vyvodit, že si nepřál být natáčen. Videozáznam v části, v níž nedochází k dokumentaci páchaní přestupku (parkování na chodníku) R. O., byl pořízen proti vůli R. O. i proti vůli E. H. V tomto případě neexistoval legitimní důvod umožňující realizaci videonahrávky bez souhlasu výše uvedených osob, protože ji soud ve shodě se správními orgány obou stupňů neshledal v souladu se zákonem.
16. Pořízení videozáznamu v rozporu se zákonem však nemusí být automaticky vyloučeno jako důkaz ve správním řízení, k čemuž krajský soud odkazuje na právní závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2011, č. j. 2 As 45/2010-68, či v rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ze dne 24. 2. 1998, ve věci Botta proti Itálii.
17. Krajský soud se s ohledem na výše uvedené ztotožňuje s argumentací správních orgánů obou stupňů, že část audiovizuálního záznamu pořízeného žalobcem, na níž je zachyceno vozidlo stojící na chodníku a přestupkové jednání řidiče R. O., stejně jako další stojící vozidlo a jeho řidič, byla pořízena v souladu se zákonem. V této části se tedy žalobce nedopustil přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona o některých přestupcích. Naopak pořízení záznamu, na kterém je zachycena E. H., již nemělo souvislost s tvrzeným veřejným zájmem, jímž žalobce své jednání odůvodňuje. Stejně tak dle názoru soudu nebyl dán zákonný důvod k pořízení následného záznamu R. O., který se na místo incidentu vrátil poté, co vozidlo přeparkoval, jelikož již nešlo o dokumentaci přestupkového jednání. Krajský soud proto vyhodnotil, že jednání žalobce spočívající v pořizování záznamů dotčených osob mimo zákonný rámec, bez jejich souhlasu, a navíc přes výzvu jedné z nich k ukončení nahrávání, naplňuje znaky přestupku proti občanskému soužití. Žalobní tvrzení nejsou důvodná.
18. K námitce žalobce, že se žalovaný nezabýval studiem podobného případu proběhnuvšího před správním orgánem městské části Ostrava-Poruba, soud uvádí, že s touto námitkou žalobce vznesenou v odvolání se žalovaný vypořádal na str. 5 napadeného rozhodnutí tak, že odkazované jednání žalobce je jiným skutkem oproti tomu, jenž byl posuzován v tomto přestupkovém řízení. Na základě žalobního tvrzení, dává soud žalovanému v jeho závěru za pravdu, neboť žalobce odkazovaný případ vylíčil tak, že nahrál přestupce, který projel svým vozidlem po chodníku, přičemž zachytil jeho podobu, aniž by k tomu měl jeho souhlas. To je však podle soudu skutková situace zcela jiná, když v nyní posuzované věci obsahoval videozáznam vedle zachyceného přestupkového jednání navíc ještě část, která nepředstavovala záznam přestupkového jednání, ale záznam soukromých fyzických osob, a to bez jejich souhlasu, jak bylo již výše podrobně rozvedeno. I tato žalobní námitka je proto nedůvodná.
19. Jelikož krajský soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, zamítl ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

20. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. ledna 2026

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně